

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Ignatianæ Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pars II. Media assequendi finem suum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

gratiore bolo abstinebo , modico tempore adhibebo cilicium &c. Et quid tandem modica hæc sunt , si spectem ea , quæ egerunt Sancti pro Cœlo ? Mortificabo me etiam in studiis , dum occurret tedium , dum ab his me avocabunt alii , vincam me , studia non negligam. Verbo , quām chara mihi salus mea est , tam chara erit mortificatio , quia sine hac eam obtinere nequeo. 4. demum sæpe ex me , ex Angelo Custode , ex Confessario meo quæram , an viam ad Cœlum teneam ? obsequar consiliis eorum , qui me dirigunt , non verò impiorum seductioni , Quæram etiam ex me illud : quid hoc ad vitam æternam ? & si advertam , nil huc conferre , fugiam illud & detestabor.

Petitio Gratiae. Hæc , Domine , agam , ut salutem meam in tuto collocem . Confige , quæso , timore tuo carnes meas , ut hoc impulsus , abstineam ab omni eo , quod Cœlum mihi occludere potest , vivāmque cum paucis , ne peream cum multis. Recita hic orationem illam : *Anima Christi sanctifica me ! præsertim repe* illa verba : *Nec permittas me separari à te !*

Pars II.

Media assequendi Finem suum.

Doctrina. Terruit te , mi studiose , ut spero ; paucitas salvandorum : & non absque causa ; agitur enim salus æterna. Sed unde , inquietus ,

quies, est tanta damnandorum multitudo? unde tanta salvandorum paucitas? Attende. Unde est, quod qui annum totum otiosè perdit, doctrinam, non obtineat? unde est, quod, qui ad Orientem pergit, Occidentem non assequatur? Primus, aīs, media non adhibet; alter viam non tenet, quæ ad Occidentem deducit. Non habetur terminus exoptatus sine via recta, nec habetur Finis, nisi adhibeas media. Bene est; jam ad rem nostram. Aberrant à Cœlo plurimi, quia viam, quâ ad Cœlum itur, non observant; quia media à Christo præscripta non adhibent. Duæ sunt ad Cœlum viæ; Innocentiae una, altera Pœnitentiae. Extra has qui ambulat, ad Cœlum nunquam perveniet. Jam quot sunt, qui viam innocentiae tenent? qui nunquam peccato mortali se inquinant? quam pauci! Pauciores sunt, qui veram agant pœnitentiam deflendo præterita, & emendando. Mirum itaque non est, salvari paucos: non tenetur via, quam Christus ostendit, quam Sancti tenuerunt. De mediis quid dicam? Omnes creaturæ datæ sunt à DEo, ut essent media ad Cœlum: sol, luna, stellæ, Angeli, arbores, fructus, sanitas, talenta, creaturæ omnes datæ sunt, ut facilius salvari possemus. Creaturarum varietas est, ut subveniat tum necessitati nostræ, tum voluptati honestæ: Angeli ipsi dati sunt in Custodes, in duces. Quin & Filius DEI, medium salutis fieri voluit: hinc Cœlo descendit, hinc tot monitis

C.3 instruxit.

instruxit, crux dedit & vitam; cibum etiam largitus pretiosissimum, non aliud quam se ipsum; addidit Sacra menta alia, certissima salutis remedia. Ecclesia catholica, scriptura sacra, libri spirituales, Apostoli, Doctores, Confessarii quid sunt nisi media, quae homini ad salutem obtainendam deservire possunt. Adde inspirationes internas, adde adversitates ipsas & morbos, eo enim fine omnia haec a DEo immittuntur, ut homo salvare possit securius. Quo quo convertis oculos, media ad salutem vides: his pervenitur ad salutem; his quia pauci ritè utuntur, salvantur pauci.

Reflexiones. I. Si divina bonitas tot tibi concessit media, ergo verè vult salutem tuam; ergo si pereas, coniicere in DEum culpam non potes; ergo sola hominum malitia causa est, cur tot homines pereant: & tu si peribis, tua culpa est.

II. DEus dedit innumera ad salutem media; ergo in manu tua est beatitudo tua; ergo si serio velis, salvare per DEI gratiam potes.

III. Sanitas, talenta, tempus, vires, studia, sanctissima Sacra menta, libri spirituales sunt tibi data ceu media; ergo haec adhibenda sunt, si salvare velis: talenta serio applicanda sunt studiis; Sacra menta dignè & devotè suscipienda, audiendæ conciones &c. Quare jam conscientiam, an his mediis & quomodo usus fueris?

IV. Via ad Cœlum non est nisi Innocentia aut Pœnitentia: ergo si neutram tenes, peribis.

Qua-

Qualem quæso, tenes? an innocentia? an nunquam peccasti graviter? felicem te! at timeo, ne pridem ab hac deflexeris. An ergo viam Pœnitentiæ tenes? an peccata omnia serio confessus es? an dignos pœnitentiæ fructus profers per mortificationes? an studes emendare consuetudinem illam? an sæpe defles peccata præterita? hoc si non agis, viam pœnitentiæ non tenes. Quam ergo? alia ad Cœlum non superest. Hic te examina: si viam alterutram tenes, perge in ea: si minus; hodie adhuc aggredere.

V. Si creaturæ sunt tantum media ad salutem; ergo non sunt Finis tuus. Dedit DEus creaturem, non ut in eis sisteres, sed ut ex illis ad DEI amorem ascenderes, ut ad salutem eas adhiberes. Stultus foret aurifaber, qui sistet in contemplanda mallei sui pulchritudine, nec hoc ad elaborandum aurum uteretur: ita & homo ille desipit, qui in creaturis velut Fine suo sistit, nec eas ut media ad Cœlum obtinendum adhibet. Sistere autem in creatura velut Fine suo ille dicitur, qui plus creaturam amat, ac DEum: qui DEum offendit, DEI præcepta violat, ne creaturam offendat, aut hujus favorem perdat. v. g. socius creatura est, si DEum offendis otando, abstinentia ab oratione aut accessu templi, mentiendo &c. ne socio illi displiceas, ne ejus familiaritatem lædas, ut ei satisficias; hoc, inquam, si agis, socium ut Finem tibi statuis, plus ac DEum diligis.

ligis. Idem dic, si, ut voluptate aliqua in potu aut cibo fruaris, DEum offendis negligendo preces, non audiendo sacram &c. Ofrequens, O terribilis malitia !

VI. Si creaturæ sunt media ad salutem; ergo in tantum adhibendæ sunt, in quantum ad salutem prosunt; ubi verò advertitur, aliquam nocere posse, illico eâ abstinendum est. Aurifaber ubi advertit, nocere malleum in opere aliquo, eum non adhibet; adhibet, ubi prodesse advertit. Creaturis scilicet non licet uti, nisi quantum conducunt ad DEI servitium; ab hoc si una impedit, abiicienda est; adhibenda alia, licet minus arridens sensui. Sic est socius, est amicus: uti eo potes: dum verò ad malum te incitat, dum à bono avocat, ad compotationes, lusus aut graviores noxas invitat, dum inhonesta ore effutit; deserendus est illico. Est domus tibi grata: uti eâ potes: at si justa parentum voluntas obstet, si periculum peccati advertis, fugienda est. Ita propriis etiam membris uti non licet, nisi quantum ad DEI servitium conducunt. Oculos dedit DEus, ut Cœlum suspiceres: si ad illicita convertuntur, erue, proifice abs te; hoc est, mortifica eos. Lingua tua, talenta, sanitas, aliaque omnia velut media huc solum dirigenda sunt, ut DEo servias. Patet hic examini campus. O quousque creaturæ alicujus amore abreptus es! unde contigit? Mortificatio de- erat. hac in re requiritur continua sui victo- ria.

ria. Vince te! Vince te ! aliás actum de salute tua est. Vis versari cum socio illo perverso ? Vince te : cogita , non licet eo uti, quia abducit à Fine meo : vis intueri aliquid illicitum, frui otio , abesse templo , adire cauponas cum aliis , studia negligere? Vince te ! cogita : non licet. Hę victoriae DEo gratissimę, tibi prorsus necessarię sunt. Mane vince te non protrahendo somnum ultra tempus licitum ; vince te orando reverenter ; vince te modeste incedendo per plateas ; non garriendo in templis &c. vince te , dum tedium vel difficultas occurrit in studiis. Hoc si non agis , creaturas adhibebis ut Finem tuum ; peribis.

Affectus. O misericors DEus , verè non vis mortem & interitum meum. Si pereo , mea unius est culpa , quia viam ad Cœlum non ingredior ; quia media non adhibeo. Ostendisti mihi viam: dedisti media innumera. Gratias ago Bonitati tuę infinitę; gratias tuę circa meam salutem solicitudini. Utinam æquè ego de mea ipsius salute fuisse solicitus! Confiteor, Domine, malitiam meam adversum me : media, quę dederas , non adhibui nisi ad damnationem meam. Dedisti solem, ut luce illius fruerer ad gloriam tuam ; ego ad opera iniquitatis abusus sum. Dedisti amicos, talenta , cibum, ut tibi servirem ferventius: & prō dolor ! hęc ipsa ad tui offendam impendi! Angeli Custodis monita, bene mihi volentium consilia , conciones , libros spirituales fugi, aut contempsi;

C 5

sanctis.

sanctissima Sacra menta O quam tepide , quam etiam sacrilegè suscepi ! sic ego mediis ad salutem usus sum ! O malitia ! O ingratitudo mea ! quid fiet de me , si ita perrexero ? media si non adhibeo , quomodo ad Finem pertingam ? Viam si non teneo , quomodo salvabor ? Ah mi DEus ! à via innocentiae pridem deflexi ! viam pœnitentiae velut nimis asperam horru ! quò deveniam , si sic perrexero ? peribo æternum . Ah prohibe hoc à me infortunium , misericors DEus ! non meritus sum hanc à te gratiam , maximè quia te Finem meum non quæsivi , sed in creaturis velut Fine meo constiti , plus eas quam te DEum meum amando ; earum amicitiam tuæ præponendo ; mortificationem omnem explodendo velut rem ridiculam aut solis Religiosis propriam . Fateor hæc coram te , & ideo indignum omni gratiâ profiteor . Verum non secundum peccata , quæ feci , neque secundum iniquitatem meam retribue mihi ! Largire jam gratiam , vitam agendi aliam .

Proposita. Sic enim statuo : vitam aliam Fini meo conformem magis , instituam . 1. Media à DEo data impendam ad salutem meam ; talenta serio applicabo studiis : conciones , Sodalitates , scholam nunquam negligam : librum spiritualem saltem diebus festis & dominicis legam : sanctissima Sacra menta cum debita præparatione & devotione suscipiam : monitis Confessarii , & Superiorum meorum promptus obediam . 2. Quia à via Innocentiae pro dolor deflexi ,

deflexi , pœnitentiam amplectar (si in innocentia prima adhuc sis, statue in ea permanere, fugiendo generose peccatum grave) peccata mea Confessione generali expiabo ! hanc N. N. consuetudinem emendabo ; mortificationes etiam in rebus licitis suscipiam. 3. Nunquam hominis amore DEum offendam , aut bonum aliquod omitam ; malo displicere socio , quam DEo. Hinc si me quis avocabit à studiis , à templo , invitabit ad otium , ad scelus quodcumque ; non sequar : vim mihi inferam , & voluptatem , quam frui possem in oblato otio , aut peccato , mihi negabo amore DEI mei. 4. Omnem creaturam , quæ me à Fine meo abducit , abominabor : hinc socium illum fugiam , fugiam otiosas illas circumvagationes ; quibus à studiis & virtute avocor. 5. Vincere me conabor aſſidue. Vincam linguam meam , ne proferat verba indecentia : vincam pedes , ne ambulent ad loca illicita : vincam aures , ne audiant illicita : vincam oculos , ne aspiciant inhoneſtas : vincam manus , ne extendantur , quò non licet : vincam tædium , quod occurret in studiis & oratione.

Petitio. Tu Domine , qui volentibus salvare , tuam non denegas gratiam , benedic mihi , ut quæ te inspirante concepi , fideliter exequar , & sic ad Finem meum ultimum pertingere valeam.

Ad Jesum Crucifixum. Jesu Christe , pro salute mea crucifixe , advolvor pedibus tuis , & gratias

tias tibi ago pro agnitione veritatis adeò salutaris hodie mihi propositæ. Te, qui tanta pro salute mea passus es, rogo, ne permittas me æternum perire: per Vulnera tua rogo, ne proiicias me à facie tua cum multis, quos proiicies. Vivam deinceps per gratiam tuam cum paucis, ut me salves cum paucis. Oro supplex & acclinis, cor contritum quasi cinis, gemitus curam mei Finis. O Deus ego amo te, nec amo te, ut salves me &c.

Ad B. Virginem & Sanctos. Maria Mater gratiæ, refugium peccatorum, anchora salutis meæ! O quantum me terret incertitudo salutis meæ! Ah pro me pete, ut quiete sempiternâ perfruar, ne tormentis comburentis stagni miser obruar. Eandem mihi gratiam impetrare O Sancti Patroni mei: Tu præsertim, mi Angele Custos, qui datus es mihi in ducem viæ meæ; dirige me, obsecro, ne à via ad Cœlum aberrem. Angele DEI, qui custos es mei &c.

Consideratio III.

De Peccato Mortali.

Recitata Oratione, imaginare tibi reum aliquid, qui centies mortem promeritus sit ob gravissima flagitia, stare coram Rege, cuius Majestatem læsit; & à quo plurimi alii ob multo minora peccata gravissime puniti sunt, qui tamen paratus sit dare veniam reo supplicant.

Cogi-